

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209950
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814209950.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: M. E., C.: XX XXX XXX, s miestom podnikania P., E. X/XX, proti odporcovi: L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. B. XX/XX, o zaplatenie 400 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 400 eur s 9 % - ným ročným úrokom zo sumy 400 eur za obdobie od 6.3. 2014 do 5.4. 2014 vo výške 36 eur a spolu s 5 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 400 eur od 6.4. 2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 25 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 4.6.2014 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 400 eur s 9 % - ným ročným úrokom zo sumy 400 eur za obdobie od 6.3. 2014 do 5.4. 2014 vo výške 36 eur, spolu s 5 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 400 eur od 6.4. 2014 do zaplatenia a sankčného poplatku za porušenie povinnosti vo výške 40 eur.

Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 6.3. 2014 uzatvorenej s odporcom ako dlžníkom, navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi podľa §§ 657 a 658 Občianskeho zákonníka peňažnú pôžičku vo výške 400 eur. V zmluve bol medzi účastníkmi dohodnutý úrok 9% jednorazovo z požičanej sumy a sankčný poplatok z omeškania za porušenie povinnosti (zmluvná pokuta) podľa §§ 544 - 545 Občianskeho zákonníka vo výške 100 eur. Pôžičku poskytol navrhovateľ odporcovi na obdobie 1 mesiaca. V termíne splatnosti pôžičky 5.4. 2014 mal dlžník splatiť veriteľovi istinu pôžičky s dohodnutým úrokom ako odplatom za poskytnutú pôžičku. Odporca ku dňu podania návrhu na súde nezaplatil navrhovateľovi z istiny pôžičky ani z úroku žiadnu čiastku. Na zaplatenie pôžičky vyzval navrhovateľ odporcu telefonicky, SMS správou a niekoľkými osobnými návštevami. Na uhradenie záväzku poskytol odporcovi dodatočnú 15 dňovú lehotu, tá však márne uplynula a odporca z dlžnej sumy nič neuhradil.

V priebehu konania, podaním zo dňa 24.9. 2014 navrhovateľ rozšíril návrh na začatie konania, keď na miesto pôvodne žalovaného sankčného poplatku vo výške 40 eur si od navrhovateľa uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 100 eur.

Uznesením č. k. 12C/127/2014-17 zo dňa 6.10. 2014 súd pripustil zmenu návrhu, jeho rozšírenie, v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zo sumy 40 eur na sumu 100 eur.

Odporca sa na pojednávanie neustanovil, neúčast' na ňom neospravedlnil. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával súd vo veci v jeho neprítomnosti.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím navrhovateľa, oboznámením s obsahom Zmluvy o pôžičke zo dňa 6.3. 2014, výpisom zo Živnostenského registra na navrhovateľa a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ v postavení veriteľa a odporca v postavení dlžníka uzatvorili dňa 6.3. 2014 písomnú zmluvu o pôžičke. Požičiavanie peňažných prostriedkov je jedným z predmetov podnikania navrhovateľa. Pretože odporca si od navrhovateľa požičal ako fyzická osoba nepodnikateľ, išlo v predmetnom zmluvnom vzťahu o spotrebiteľský zmluvný vzťah. Odporca si požičanú sumu 400 eur prevzal pri podpise zmluvy. V zmluve bolo dohodnuté, že odporca vráti navrhovateľovi požičanú sumu do 5.4. 2014 spolu aj s úrokom vo výške 9 % z tejto sumy, teda 36 eur. V zmluve si účastníci dohodli takisto pre prípad, že by odporca nedodrжал svoje zmluvné povinnosti, sankčný poplatok (zmluvnú pokutu) podľa § 544 - 545 Občianskeho zákonníka vo výške 100 eur. Odporca požičanú sumu s dohodnutým úrokom v čase určenom v zmluve a ani neskôr navrhovateľovi nevrátil.

Navrhovateľ na pojednávaní pred súdom uviedol, že mal záujem vec s odporcom vyriešiť mimosúdne, avšak bezvýsledne. Odporca mu doteraz ani časť požičanej sumy nevrátil. Už aj v minulosti odporcovi opakovane poskytol pôžičku, pričom odporca si svoje zmluvné povinnosti splnil.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. V konaní bolo jednoznačne preukázané výpoveďou navrhovateľa a obsahom ním predloženej Zmluvy o pôžičke, že účastníci uzavreli zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. OZ, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi pri uzatvorení zmluvy peňažné prostriedky vo výške 400 eur, ktoré sa odporca zaviazal navrhovateľovi do 5.4. 2014 vrátiť aj s dohodnutým 9 % - ným úrokom, teda sumou

36 eur. Odporca si svoje zmluvné povinnosti riadne nespĺnil, nezaplatil navrhovateľovi požičanú istinu 400 eur spolu aj so zmluvným úrokom vo výške 36 eur a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú istinu vo výške 400 eur a dohodnutý úrok z istiny vo výške 36 eur.

Odporca sa s plnením svojho záväzku dostal do omeškania dňom nasledujúcim po dátume, kedy mal požičané peniaze navrhovateľovi vrátiť, teda od 6.4. 2014. Navrhovateľ sa preto v konaní dôvodne, v súlade s § 517 ods. 2 OZ, od odporcu domáhal aj zaplataenia úrokov z omeškania, ktoré si navrhovateľ uplatnil v zákonnej výške podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a preto súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi aj ním uplatnené úroky z omeškania uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

V konaní si navrhovateľ uplatnil aj nárok na zaplataenie sankčného poplatku (zmluvnej pokuty) v sume 100 eur. V návrhu uviedol, že ho požaduje z dôvodu, že sa odporca pri plnení záväzku dostal do omeškania. Ustanovenia Občianskeho zákonníka nevylučujú, že porušenie zmluvnej povinnosti spočívajúce v omeškaní s úhradou peňažného záväzku možno popri možnosti domáhať sa úroku z omeškania zároveň sankcionovať zmluvnou pokutou. Z ustálenej súdnej praxe však vyplýva, že v dohode o zmluvnej pokute výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia aj povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje, musia byť vymedzené určito, inak je dohoda neplatná (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MOBdo/4/2003 z 19.11.2003). V bode 4.1. Zmluvy o pôžičke zo dňa 6.3. 2014 si účastníci dohodli, že „Sankčný poplatok za porušenie povinnosti (zmluvná pokuta) podľa § 544-545 Občianskeho zákonníka je 100 eur, s čím dlžník a veriteľ vyslovene súhlasia“. Z takto formulovaného zmluvného dojednania nie je vôbec zrejmé, na porušenie akej konkrétnej povinnosti sa viaže povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, resp. o aké omeškanie v akom rozsahu a na koho strane má nastať. Nie je takisto z tohto zmluvného dojednania ani zrejmé, ktorý z účastníkov zmluvy má povinnosť zmluvnú pokutu zaplatiť. Navyše dojednané ustanovenie zmluvy vôbec nerozlišuje závažnosť porušenia zmluvnej povinnosti (rovnaká sankcia by platila napríklad pri jednodňovom omeškaní so zaplataením sumy 0,01 eur i pri niekoľkoročnom omeškaní so zaplataením sumy 400 eur s dohodnutým úrokom). Z vyššie uvedených dôvodov považoval súd dojednanie o zmluvnej pokute pre jeho neurčitosť za neplatné a návrh navrhovateľa v tejto časti (100 eur) ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ust. zákona, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľovi v konaní vznikli trovy zaplataením súdneho poplatku za návrh v celkovej výške 40,50 eur. Z v konaní žalovanej istiny 500 eur súd priznal navrhovateľovi istinu vo výške 400 eur a vo zvyšku (100 eur) jeho nárok zamietol. Navrhovateľ bol teda úspešný v 80 % svojho nároku a odporca v 20 %. Čistý úspech navrhovateľa teda bol 60 %. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľ nárok na náhradu 60 % účelne vynaložených trov konania. Preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 25 eur (60 % zo sumy 40,50 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.